

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/553/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813203249
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813203249.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa D. H. N., s.r.o. G., K. 5, F.: XXXXXXXX, zast. M. kancelárou Y. H., s.r.o. G., K. 5, proti odporcom 1/ Z. G., 2/ S. G., obaja bytom K., U. U. XXXX/XC, zast. Z.. M. U., advokátom so sídlom X., J.H. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov L. J. E. so sídlom K., I. č.XX. F.: XXXXXXXX, zast. Z.. M. U. so sídlom X., J. H. č. X/A, o zaplatenie 811,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. marca 2014, č. k. 6C/56/2013-122, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal proti odporcom 1/, 2/ zaplatenia istiny 811,46 eur s príslušenstvom. Ďalej rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnom skončení veci. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je nárok zo zmluvy k bežnému účtu, ktorej súčasťou bolo aj dojednanie povoleného prečerpania peňažných prostriedkov, ktoré sa považuje za poskytnutie úveru. Odporcovi 1/ bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi, veriteľom úveru bola banka, a to I. B.. so sídlom G.. Z povahy tohto vzťahu vyplýva, že ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože odporcovia konali ako fyzické osoby nepodnikatelia a nie je preukázané, že by použili vyčerpané finančné prostriedky na podnikateľské účely. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a vnesenej námietky premlčania odporcami a vedľajším účastníkom na strane odporcov, súd návrh zamietol v celom rozsahu. Je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha plnenia zo zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta I. N. pôvodne uzavretej so I. B. G., pričom išlo o zmluvu podľa § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, resp. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v časti dohodnutých produktov a služieb nonstop banking. Navrhovateľ odvíja svoj nárok od dojednania povoleného prečerpania na účte, ktoré je v zmluve dojednané ako automaticky nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou. V zmluve sa ďalej uvádza, že banka je oprávnená klientovi zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie a vo Všeobecných obchodných podmienkach I. a.s. pre depozitné produkty v čl. 4.11 je upravené povolené prečerpanie na bežných účtoch spotrebiteľov zriadených do 10.06.2010 a bližšie oprávnenia banky. Svojim charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Kritériá banky špecifikované v zmluve sú upravené tak, že povolené prečerpanie sa nastaví až po splnení kritérií stanovených bankou. Súd vyslovil názor, že takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním /§ 39 Občianskeho zákonníka/, pretože je neurčité /§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním, nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je

takéto dojednanie neplatné /§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka/, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy. Bez ohľadu na uvedené sú uvedené poplatky, o ktorých platnom dojednaní navrhovateľ neposkytol súdu žiadny dôkaz, ako je poplatok vedenie konta I. N., kreditný úrok účtovné položky debetný úrok a podobne, neprimerané, prevyšujú náklady za vykonanie tohto úkonu a spotrebiteľ nemá z neho žiaden prínos a je zrejmé, že tieto boli stanovené a určené jednostranne len bankou. Z prehľadu histórie transakcií vyplýva, že žalovaná suma je tvorená práve len týmito poplatkami za zinkasovanie debetného úroku, poplatku za vedenie konta účtu a podobne. Ide o poplatky, ktoré vznikli a boli účtované počnúc 28.02.2007 až do 13.12.2011. Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže navrhovateľ ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Navrhovateľovi by vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Keďže navrhovateľ vzniesol námietku premlčania a bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a s prihliadnutím na to, že navrhovateľ podal návrh na súd až 21.02.2013 boli by prípadné nároky navrhovateľa premlčané. Pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku podpísanú odporkyňou 2/ ako osobou pristupujúcou podľa názoru súdu, týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Z výsluchu odporkyne 2/ mal súd za preukázané, že zamestnanec navrhovateľa oslovil odporkyňu 2/ pred bytom s podpisom tejto formulárovej listiny s tým, že si len predlžujú vymoženie tohto nároku resp., že listina sa týka splátok. Ani v jednej predloženej dohode o splátkovom kalendári, nie sú stanovené splátky, odporkyňa 2/ je na dohode z 21.08.2012 označená nie ako dlžníčka, ale ako osoba pristupujúca k záväzku. V časti uznania záväzku je uvedená suma 690,20 eur a suma nákladov na konanie, pričom v časti 3 mala dlžníčka zároveň vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporkyňu 2/ uvedenú listinu, keď táto preukázateľne nemala žiadnu vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku, resp. či tento je alebo nie je premlčaný a navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia odporcov o uznaní záväzku, hodnotil súd takéto konanie ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby i keď obaja odporcovia nemali vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Takéto konania súd považoval za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 cit. zákona, pričom takéto konanie súd považuje za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon, teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná, preto je dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov návrh navrhovateľa zamietol. Ďalej vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnom skončení veci.

Proti tomuto rozsudku a to v jeho časti, v ktorej súd zamietol návrh navrhovateľa proti odporkyňu 2/ podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že dňa 21.08.2012 odporkyňa 2/ podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku prostredníctvom, ktorej pristúpila k záväzku odporcu 1/ a zároveň uznala tento záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o bežnom účte, uzavretej so I. B. vo výške 690,20 eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa splatiť tento záväzok v splátkach uvedených v dohode. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a príslub dlžníka tento dlh zaplatiť, zároveň je v dohode jednoznačne uvedené, že odporkyňa 2/ v zmysle § 533 a násl. Občianskeho zákonníka, pristúpila k záväzku odporcu 1/. Odporkyňa 2/ potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti poukázal na článok 3.1 dohody, v ktorej je jednoznačne a zrozumiteľne uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody, vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Mal za to, že podpisom dohody došlo k naplneniu § 533 Občianskeho zákonníka a násl. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, to znamená, k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10 ročnej doby, pričom k tomu aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Dôvodil, že predmetným rozhodnutím súdu a jeho prístupom k obdobnému riešeniu prípadov, dochádza k prekročeniu hraníc ochrany spotrebiteľa. Takáto forma dohody medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom, nie je ničím neobvyklým a vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Zastával názor, že odporkyňa 2/, po tom čo sa oboznámila s obsahom dohody, svojím podpisom pristúpila k záväzku odporcu 1/, ktorý uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporkyňa 2/ nebola k podpisu dohody žiadnym

spôsobom donútená, navrhovateľ poskytol odporkyňi 2/ možnosť splniť, už existujúci splatný záväzok odporcu 1/ v splátkach. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu voči odporkyňi 2/ v plnom rozsahu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,39 eur.

Odporca 1/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odporkyňa 2/ a vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhli napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je po právnej i skutkovej stránke vecne správne a náležite odôvodnené. Mali za to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012 je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ pre odporcu spotrebiteľa ako dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania uzatvára navrhovateľ v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Navrhovateľ je pri uzatváraní dohody bez akýchkoľvek pochybností v postavení dodávateľa a preto zastávali názor, že súd musí každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvára navrhovateľ podrobiť kontrole v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. Iniciatíva k podpisu tejto dohody nikdy nevychádza od dlžníkov, pričom sa jedná o vopred vytlačený formulár, ktorého obsah dlžník nemal možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť. Poukázali na skutočnosť, že odporkyňa 2/ v čase, keď podpisovala dohodu nemala vedomosť o tom, čo v skutočnosti podpisuje a aké právne dôsledky má podpísanie uvedenej dohody. Poukázali na rozpor vôle odporkyne 2/ s jej prejavom vôle, pretože uvedenú dohodu podpísala v domnienke resp. v omyle, že podpisuje len splátkový kalendár, a teda nevedela čo v skutočnosti podpisuje a aké právne následky podpísania uvedenej dohody bude mať. Zdôraznili, že odporkyňa 2/ podpísala túto dohodu ako osoba prístupujúca k záväzku odporcu 1/. V bode 1.3 je síce odporkyňa 2/ uvedená ako osoba prístupujúca k záväzku, avšak v predmetnej dohode nikde nie je uvedené výslovné prehlásenie odporkyne 2/ o prístupení k záväzku odporcu 1/, z čoho vyplýva, že odporkyňa 2/ nepristúpila platne k záväzku odporcu 1/. Z týchto dôvodov považoval dohodu za neurčitú, nezrozumiteľnú a pre rozpor s dobrými mravmi za neplatný právny úkon, ktorý nemôže mať za následok predĺženie premlčacej doby a ďalšie právne následky s tým spojené. Stotožnili sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý posúdil predmetnú dohodu za neplatnú, a teda nemohlo dôjsť k platnému uznaniu záväzku. Poukázali na tom, že navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva, a pokiaľ sa aj pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášť vo forme uznania práva resp. dohody o uznaní dlhu, je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto pláštikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a priznal odporkyňi 2/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 35,70 eur a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 35,70 eur za predmetné vyjadrenie k odvolaniu.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu odporkyne 2/ a vedľajšieho účastníka uviedol, že trvá na podanom odvolaní a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu voči odporkyňi 2/ v plnom rozsahu a vedľajšiemu účastníkovi a odporcom neprizná trovy konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v celom rozsahu (§ 212 ods. 2 písm. c), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v danej veci dostatočne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke a náležite svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov ak odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Predmetom konania je návrh navrhovateľa podaný na súde prvého stupňa dňa 21.02.2013, ktorým sa domáhal proti odporcom 1/ a 2/ uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 811,46 eur s príslušenstvom. Nárok uplatňoval zo zmluvy, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca I. B.. G. s odporcom 1/ a to zo zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta I. N., predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu, možnosť zriadenia a používania produktov služieb nonstop banking a v

rámci nich i povolené prečerpanie na účte v prípade splnenia podmienok stanovených I., a.s. a iných služieb. Odporcovi 1/ bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, veriteľom úveru bola banka, preto súd prvého stupňa z povahy tohto vzťahu konštatoval, že ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ odvíjal svoj nárok od dojednaní povoleného prečerpania na účte, ktoré je v zmluve dojednané ako automaticky nastavené plnenie, pri splnení kritérií stanovených bankou. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože je neurčité (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Konštatoval, že zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním, nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho takéto dojednanie považoval za neplatné, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne. Keďže plnenie z povoleného prečerpania vyhodnotil ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže sa navrhovateľ ani v súvislosti s týmto neplatným dojednaním domáhať zaplataenia poplatkov resp. zmluvných úrokov. Dospel k záveru, že navrhovateľovi by vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporcovia 1/, 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov vzniesli námietku premlčania a bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a s prihliadnutím na to, že navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 21.03.2013 dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný. Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanú odporkyňou 2/ ako osobou prístupujúcou, podľa názoru súdu, týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností za akých navrhovateľ dával podpisovať odporkyňi 2/ uvedenú dohodu, keď táto preukázateľne nemala žiadnu vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku resp. či tento je alebo nie je premlčaný, nedostala žiadne vyhotovenie tejto listiny a navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia odporcov o uznaní záväzku, hodnotil súd takéto konanie ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Takéto konanie považoval súd za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 cit. zákona a predmetný právny úkon za neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s tým, že pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa, kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa. V tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný veriteľom a nie dlžníkom, keďže ide o predformulované tlačivo, ktoré dlžník pri uzatváraní dohody nemôže ovplyvniť.

Odporkyňa 2/ v danej veci podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako prístupujúca osoba podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Aj odvolací súd zdieľa právny názor súdu prvého stupňa, že odporkyňa 2/ platne k záväzku odporcu 1/ nepristúpila a nestala sa tak dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi odporcovi 1/. Dohoda neobsahuje žiadne vyhlásenie odporkyne 2/ o tom, že pristupuje k záväzku odporcu 1/. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemohol ovplyvniť jeho obsah. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, v ktorej je uvedené, že dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých tento právny úkon vznikol. Dohoda týkajúca sa uznania dlhu nebola iniciovaná odporkyňou 2/, ktorá jej uzavretím nič nezískala, ale naopak zhoršilo sa jej postavenie. Z výsluchu odporkyne 2/

nepochybne vyplýva, že pri podpise dohody nemala žiadnu vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku resp. či tento je alebo nie je premlčaný, nedostala žiadne vyhotovenie tejto listiny a navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia odporcov o uznaní záväzku. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v bode 3 dohody, obsahovo vyznačené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. Správne preto súd prvého stupňa dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012 považoval za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu nedošlo k platnému uznaniu dlhu a plynutiu novej 10 ročnej premlčacej doby. Za daných okolností boli preto odvolacie námietky navrhovateľa o platnosti uvedenej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nedôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko súd prvého stupňa si vyhradil o trovách konania rozhodnúť po právoplatnom skončení veci samej postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. Podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p., preto súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u o d v o l a n i e n i e j e p r í p u s t n é .